

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Buitenlandse Zaken (Stikker), 26 juni 1952

Mede Minuor.

Ik gaf hedenmorgen uitvoering aan de instructie, vervat in Uw 13. Tot mijn voldoening bleek mij, dat de Minister van Buitenlandse Zaken op de hoogte was van de Blitar- en Talissequaestie. Hij noemde het een 'vervelende' zaak, daterend uit een tijdvak, dat de binnenlandse politieke verhoudingen erg waren toegespitst. Ik merkte op, dat toentertijd ook de betrekkingen tussen Nederland en Indonesië nogal gespannen waren.

Mukarto zei, dat hij een persoonlijke opvatting over deze affaire had, uit welk deel van het gesprek ik de conclusie kon trekken, dat hij voorstander ervan was deze zaak de wereld uit te helpen.

Daartegenover stonden echter de verhoudingen met het Parlement en in de boezem van het kabinet ('U kent deze' zei hij), waardoor het onvoorbereid ter sprake brengen van de zaak in de Ministerraad vrijwel zeker tot een mislukking zou leiden. Hij beloofde mij echter zo spoedig mogelijk de zaak te bespreken met de Minister-President en enkele collega's. Wanneer dat tot succes zou leiden, kon hij de zaak in het kabinet brengen en zou hij mij nader inlichten.

Ik wees Mukarto erop dat ik uit het telegram van mijn Regering bepaald de indruk had gekregen, dat deze de zaak als urgent beschouwde. De Minister zou daarmede rekening houden.

Ik wil niet verhelen de vrees dat de Regering reeds nu een neiging toont zich in te stellen op een nieuw Nederlands Kabinet, wat mij ook bleek uit zijn grote belangstelling voor het (juist bekend geworden) voorlopige resultaat van de verkiezingen. Deze omstandigheid zou enige vertraging in de behandeling kunnen meebrengen.